సంఘ సంస్కారమంతయు గంగ కలసె
మనిషి జాతికి తృప్తియే మాయమయ్యె
శీలనైతిక విలువలు చితికిపోయె
ఔరా! ఏమందు మానవ జీవితంబు.

ప్రేమ స్వరూపులారా!

కుటుంబమును క్షేమముగా నుండవలెనన్న, సంఘము పురోభివృద్ధి గాంచవలెనన్న దేశము సస్యశ్యామలము కావలెనన్న మానవ జాతి యందు ఐకమత్యము సంఘ భావము అభివృద్ధి కావాలి. ఈ కలియుగమునందు అన్ని శక్తుల కంటె సంఘశక్తి చాలా బలమైనది. సంఘమనగా ఏమిటి? అనేకమంది అనేక భావములతో, అనేక మార్గములలో, అనేక తలంపులతో ఉండినవారు ఏక భావముతో ఏక తలంపుతో, ఏక లక్ష్యముతో జీవింప చేసేదే సంఘము. వ్యష్టి సాధించలేని కార్యము సమిష్టి సులభముగా సాధించగలదు. భారతదేశ సంస్కృతి సమిష్టి భావమునే అంగీకరించింది గాని వ్యష్టి భావమును అంగీకరించలేదు. మన జీవితము సమిష్టి జీవితమేగాని వ్యష్టి జీవితము కాదు. కనుక సమిష్టి జీవితమును అభివృద్ధి పరచినప్పుడే మానవత్వము సుఖశాంతుల నందుకోగలదు. అనైక్యము అసంతృప్తి కలిగిస్తుంది. అనేక బాధలను చేకూరుస్తుంది. సంతృప్తి మానవత్వమును ఏకత్వము గావించి దివ్యజీవితము చేత పవిత్రము చేస్తుంది. కనుక సంఘశక్తి ఎంతో గొప్పది. కేవలము గడ్డిపోచ చిన్న చీమను కూడా బంధించలేదు. కాని అలాంటి గడ్డిపోచలు అనేకంగా చేర్చి త్రాడుగా పేనినప్పుడు మదించిన గజమును కూడా బంధించగలదు.

కనుక మానవత్వములో ఈనాడు ఐకమత్యము, సంఘభావము అత్యవసరము. కాని దురదృష్టవశాత్తు భారతదేశమందు ఈ ఐకమత్యము క్షీణించటం చేత సంఘభావము లేకపోవటం చేత భారతదేశము అనేక బాధలు అనుభవించవలసి వచ్చింది. భారతదేశములో శక్తివంతులు శ్రీమంతులు లేకపోలేదు. బలవంతులు లేకపోలేదు. మేధావంతులు లేకపోలేదు. కాని ఇంతమంది ఉన్నప్పటికిని వీరి మధ్య ఒకరికొకరికి ఐకమత్యము, సంఘభావము లేక దేశము ఈ విధముగా దిగ

22069602

జారిపోయింది. కనుక భావి భారతోద్ధారకులైన మీరు ఈ ఐకమత్యమును సంఘభావమును అభివృద్ధి గావించుకొనుటకు తగిన చర్యలు తీసుకోవాలి. రాజకీయము divide and rule ను పురస్కరించుకొని భారతదేశమును అనేక రకములుగా విచ్ఛిన్నము చేస్తూ వచ్చాయి. మనము divide చేయకూడదు. ఐకమత్యము మహా బలము. దీనిని ఆచరించుటయే మహా శక్తివంతము. వైజ్ఞానికముగా అభివృద్ధి గాంచినది భారత దేశము. విజ్ఞాన శాస్త్రములో ఎంతో అభివృద్ధి గాంచినప్పటికిని దీనికి వివేకము చేరినప్పుడే ఈ విజ్ఞానము కొంత శోభించగలదు. వివేకమునకు విజ్ఞానము అవసరము. విజ్ఞానమునకు కొంతవరకు ఆచరణ అత్యవసరము. Knowledge without action is useless. action without knowledge is foolishness. ఈనాడు knowledge ఉన్నది కాని action లేదు. action ఉన్నది గాని knowledge లేదు. విజ్ఞానముతో బాటు వివేకము ఉండినప్పుడే ఇది రాణించగలదు. ఏ చిన్న విషయమునందు నైతిక, ధార్మిక, ఆధ్యాత్మిక, లౌకిక విషయములందు కూడా ఈ విధమైన విచ్ఛిన్నములు అనేక విభాగములు చేస్తున్నాయి. అంతేకాక వికారమైన అర్థముల ప్రబోధిస్తూ వస్తున్నాయి.

లోకములో స్వార్థరహితమైనది ఏది అని విచారించినప్పుడు దైవమే స్వార్థరహితమైనవాడు. తల్లి, తండ్రి, భార్య బిడ్డలకు అంతో ఇంతో స్వార్థము ఉండవచ్చును. కాని దైవమందు ఎట్టి స్వార్థము ఉండదు. దైవకార్యములు ఆలోచించినప్పుడు స్వార్థము ఉండినట్లుగా గోచరిస్తుంది. ప్రహ్లాదుని రక్షించాడు హిరణ్యకశిపుని శిక్షించాడు. విభీషణుని రక్షించాడు రావణుని శిక్షించాడు. కంసుని శిక్షించాడు. ఈ విధముగా చూచినప్పుడు రక్షణ శిక్షణ స్వార్థముతో కూడినవని భావించవచ్చును. దుష్టులను శిక్షించుటకు గాని శిష్టులను రక్షించుటకు గాని దైవము కాదు. ఇది మానవుని అపార్థములు. మంచి చెడ్డల స్వభావమే. తన మంచితనమే తనను రక్షించుచుంది. తన చెడ్డతనమే తనను శిక్షిస్తుంది.

దేవుడనగ వేరు దేశమందున లేడు
దేవుడుండు తనదు దేహమందె
పాపమనగ వేరు పరదేశమున లేదు
తనదు చేయు పనుల దగిలియుండు

శిక్షణ రక్షణ దైవము వలన జరిగినవి కాదు. దైవము రెండింటికి సాక్షీభూతుడే గాని కారకుడు కాదు. ఈ రకమైన సత్యప్రబోధలు జగత్తులో సల్పక పోవటం చేత సామాన్య మానవులకు ఈ సత్యము గుర్తించుకోటం

కష్టమవుతున్నది.

ఒకానొక సమయములో షిర్డీలో ద్వారకామాయి ఆశ్రమము ముందు బాబా రాగి నాణెములను చూస్తూ కూర్చున్నాడు. ఎంతమంది భక్తులో వేచి ఉన్నారు. ఎవరిని గమనించ లేదు. ఆ చేతినుండి ఈ చేతికి ఈ చేతినుండి ఆ చేతికి మార్చుకుంటూ కూర్చున్నారు. ఎంతసేపు చూసినా కన్నెత్తి ఎవరిని చూడలేదు. ఎవరితో మాట్లాడ లేదు. ఇంతలో దామా వచ్చాడు. అతను నిరంతరము బాబాతో ఉండే వ్యక్తి. దామా వచ్చి బాబా ఎంతమంది కాచుకొని ఉంటున్నారు. ఏదో ఆడుకుంటున్నారు. ఏమిటి రహస్యము. ఎందుకోసం నాణెములు చూస్తున్నారు. పరీక్షిస్తున్నారా? అని ప్రశ్నించాడు. 'బేటా! చూడు ఒక నాణెము సరిగా లేదు. ఒక వైపున అక్షరాలు పోయినాయి. మరొక వైపున రూపము పోయింది. ముక్కలైపోయింది మరొకటి. కొన్ని సొట్టపడి పోయాయి. ఏది పనికి వస్తుందని చూస్తున్నాను!' అన్నాడు బాబా. 'పనికి రానివి పారవేయండి ఎందుకు చూడటం' అన్నాడు దామా. 'ఒరే బేటా, అర్థం చేసుకో. వస్తున్నారు ఇంతమంది భక్తులు. ఇందులో ప్రతి ఒక్కరు నాణెము మాదిరి సొట్టపోయినవి, చెల్లనివిగా కనిపిస్తున్నాయి గాని ఒక్కరైనా నాకు అవసరమైన వారు కనిపించటం లేదు.' అన్నారు. కొంతమంది లోకసంబంధమైన వాంఛలతో వస్తున్నారు. కొంతమంది విద్యార్థులు పరీక్షలో ప్యాసు కావాలని వస్తున్నారు. ఇంకా కొంతమంది marriage కావాలని వస్తున్నారు. కొంతమంది ఉద్యోగం కావాలని వస్తున్నారు. ప్రమోషను కావాలని వస్తున్నారు ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క కోరికతో వస్తున్నారు గాని ఆత్మజ్ఞానం కావాలని కోరేవారు ఒక్కరైనా నాకు కనిపించటం లేదు. వీరందరు నాణెముల మాదిరి ఉంటున్నారు. ఎవరు నాకు పనికి వస్తారా అని చూచుకుంటున్నాను. ఇందులో ఒకరైనా చెప్పిన మాట వినేవారు లేరు. నాకు స్వామి కావాలంటారు స్వామి ఆజ్ఞ ఎంతవరకు పాటిస్తున్నారు. పాటించని సమయంలో భక్తి ఎక్కడ ఉంది. దామాను పిలిచి 'చూడు ఆ మామిడి చెట్టు. బాగా పూతలో ఉంది. ఆకులు కనిపించకుండా ఎన్ని పువ్వులు ఉంటున్నాయి. కట్టకడపటికి ఎన్ని కాయలు కాస్తున్నాయి. ఎన్ని ఫలములుగా మారుతున్నాయి. కావటం లేదు. మంచుకు కొన్ని పూలు రాలిపోతున్నాయి. గాలికి మరికొన్ని పూలు రాలిపోతున్నాయి. కొన్ని పిందెలవుతున్నాయి. కొన్ని పిందెలు రాలిపోతున్నాయి. కొన్ని కాయలుగా తయారౌతున్నాయి. కాయలు పక్షులు కొరికితే క్రింద పడిపోతున్నాయి. ఉడుతలు కొరికితే రాలిపోతున్నాయి. ఈ పూలన్నీ కాయలైతే వృక్షము మోయగలదా.

ఆదే విధముగా వేమన చెప్పాడు 'అయ్యా రాళ్లంతా దేవుళ్లయితే రాజులంతా యోగులా'. వచ్చిన వారంతా భక్తులే అయితే ప్రశాంతి నిలయములో స్థలమే ఉండదు. వచ్చిన వారందరు భక్తులు కారు. సాయి మాటను నచ్చిన వారే భక్తులు. కనుక నేను తిరిగి ఆ విధముగానే వెతుకుతున్నాను. 'వెతుకుచునే ఉన్నాను నేను వెతుకుచునే ఉన్నాను'. ఎవరిని? నిజమైన మానవుని. మానవుడంటే ఎవరు? కేవలము కాళ్ళు చేతులు స్వరూపము ధరించిన వాడా।

బూరుగ కాయలు చూచి మామిడి యని భ్రమసినట్లు
వెఱ్ఱి చెరకు చూచి చెఱకని తా నమిలినట్లు
కలికి రాళ్ళు రూపము చూచి కలకండని భ్రమసినట్లు
రూపు చూచి మోసపోకు గుణమె ఇది నరుని రూపు.

ఇట్టి గుణము చూచినప్పుడు మానవత్వము ఎక్కడా కనిపించటం లేదు. మానవత్వము ఎంత పవిత్రమైనదో, ఎంత నిర్మలమైనదో, ఆదర్శవంతమైనదో చక్కగా మీరు గుర్తించాలి. దీనిని పురస్కరించుకొనియే జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభం. మీరందరు చదువుచున్నారు. గొప్పగొప్ప ఉద్యోగము లాశిస్తున్నారు. విదేశములకు వెళ్ళదలచుకున్నారు. కావలసినంత ధనము సంపాయిస్తున్నారు. ధనమూల మిదం జగత్తని భావిస్తున్నారు. పూర్వమంతా ధర్మమూల మిదం జగత్ అని విశ్వసించారు. ఆధునిక యుగములోపల ధనమూల మిదం జగత్. కాని సాయి ధనమును గాని ధర్మమును గాని జగత్తని భావించటం లేదు. ప్రస్తుత పరిస్థితిలో 'దయ మూల మిదం జగత్' దయ కావాలి. ధనము కాదు. ధర్మము కాదు. కొంత ధనము ధర్మము చేయవచ్చు. ఇది కాదు మన జీవితము యొక్క లక్ష్యము. దయ మన లక్ష్యము. ఎందుకంటె అందుకే హృదయము అంటున్నాడు. హృత్ + దయ = హృదయ. దయతో నిండిన హృదయమే నిజమైన మానవ హృదయము. లేకపోతే కుక్కలకు, నక్కలకు, కోతులకు ఉంటున్నది హృదయము. దయతో కూడిన హృదయమే మానవత్వము.

ప్రతి మానవుడు దయను హృదయములో నింపుకోవాలి. ఈ దయను తాను మాత్రమే అనుభవించటం కాకుండా ఇతరులకు పంచిపెట్టాలి. దయా ప్రేమలు రెండూ లేని మానవత్వము మానవత్వమే కాదు.

ఆకుపచ్చ పక్షులన్ని చిలుకలవలె పలుకునా
పూవులపై పారాడెడు పురుగులు తుమ్మెదలగునా
ఏనుగంత బలిసియున్న పంది ఏనుగగునటయ్యా

కాదు.కాదు. ఎందుకనగా 'జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభం' దుర్లభమైన మానవత్వము ఎక్కడ మనం నిరూపించాలి. ధర్మాన్ని మనం అనుసరించాలి. ఈ ధర్మము కూడా దయతో కూడిన ధర్మముగా మనము అనుసరించాలి. భగవంతుడు ఎప్పుడు స్వార్థపరుడు కాదు. నిస్వార్థము. నిస్వార్థము. స్వార్థపరులకు నిస్వార్థముగా ఎట్లా కనిపిస్తాడు. తన యొక్క భావములను తాను ప్రతిబింబింపచేసుకోగలడు. యద్భావం తద్భవతి. ఎవరెవరి భావములకు తగినట్లుగా వారు ఊహిస్తుంటారు.

కనుకనే ఉపనిషత్తులు 'ముండే ముండే మతిర్భిన్న' ఒక్కొక్క తల వేరువేరుగా ఉండటం వలన తలంపులు కూడా వేరుగా ఉంటాయి. మనము తనువును దండించినంత మాత్రమున చాలదు. మనస్సును దండించాలి.

పుట్టపై మర్దించిన పాము మరణమొందునా
తనువును తాదండించిన విషయ భోగములణగునా
ఆకలి దప్పుల పడినంత ఆత్మజ్ఞాని తానగునా
తానెవరో తెలియకున్న తత్త్వజ్ఞానమెటు కుదురు.

మొట్టమొదట తానెవరో తాను తెలుసుకోవాలి. అది మానవత్వములో మొట్టమొదటి లక్ష్యము. నేనెవరు? నేను దేహమా? మనస్సా? బుద్ధా? అంతఃకరణా? కాదు.కాదు. దేహము వేరు నేను వేరు. దేహము నేను కాదు. దేహము ఒక ఉపాధి. ఇది ధరించిన వస్త్రము. ఉపాధిని తానని చెప్పటానికి వీలు కాదు. మనము చేసిన దానికి తనువునే దండిస్తున్నాముగాని దేహములో ఏ దోషము లేదు. ఉన్న దోషము మనస్సులోనే ఉంటున్నది. ఒకడు ఒక చేయరాని పని చేశాడు. తప్పని తెలుసుకొని దేహమునకు ఉరిశిక్ష ఇచ్చింది. తప్పు చేసింది దేహమా లేక మనసా. మనసు యొక్క ప్రోద్బలము చేత దేహము చేసింది. మనస్సు చేయించింది. చేయించింది చెడ్డదా చేసింది చెడ్డదా? చేయించినది చెడ్డది. మనస్సును నీవు శిక్షించటము లేదు. దేహాన్ని శిక్షిస్తున్నావు. ఇది మను శాస్త్ర న్యాయమా? కాదు.కాదు.

22069606

చేసినది జడమైన దేహము. చేయించింది మనసు. మనసే మూల కారణము. మనస్సును మనం సరైన మార్గములో ప్రవేశపెట్టాలి. ఏమి చేసినా మనసు యొక్క దోషము కానీ దేహము యొక్క దోషము లేదు. ప్రతిబాధ మనస్సును సంబంధించినదిగా ఉండాలి.

షిర్డీయందు అనేక పర్యాయములు, అనేక విధములైన మార్గములలో అనేక ఉపమానముల చేత జ్ఞానోపదేశము సల్పుతూ వచ్చాడు బాబా. దైవము సర్వత్ర ఉంటున్నాడు. సర్వ భూతములందు ఉంటున్నాడు. ఈశావాస్యమిదం సర్వం. లక్ష్మీబాయి డాంగ్లే శ్రీమంతురాలు. అంత శ్రీమంతురాలైనప్పటికి షిరిడీలో చేరి ఆశ్రమము శుభ్రము చేయటము. ఈ విధముగా సేవావృత్తిలో ప్రవేశించింది. ఒకనాడు అవకాశము చిక్కింది. బాబా పాదములపై బడి నమస్కారము చేసింది. 'లక్ష్మీబాయి! ఆకలిగా ఉంది' అన్నాడు. అయ్యో నోరార అడుగుతుంటే ఎట్లా ఉండేది. కొంతసేపు ఉండమని పరుగెత్తి పోయింది ఇంటికి. అడుగని వాటికి నైవేద్యము పెడుతున్నాను. అడిగిన భగవంతునికి ఇవ్వలేక పోతున్నానా అని ఇంటికి వెళ్లి త్వరగా చపాతీలు చేసింది. అప్పుడు బాబా తినేవాడు. ఇంత ఎత్తు చపాతీలు తినేవాడు. ఒక్కొక్క చపాతి నాలుగు మడతలు వేసి ఒక్కతూరి తినేవాడు. ఆమె ఒక ప్లేటులో చపాతీలు వేసుకు వచ్చింది. చాలా బాగున్నాయి. మంచి రుచిగా ఉన్నాయి అన్నాడు. నల్ల కుక్క తోక ఆడించుకుంటూ వచ్చింది. దాన్ని దగ్గర పిలిచి దానిని నిమురుతుంటే ఆ కుక్క చపాతీలన్నీ తినేసింది. చూస్తున్నది లక్ష్మీబాయి. 'బాబా ఇదేనా మీరు చేసే పని. ఆకలి ఆకలి అన్నారు. భగవంతుడు నోరు తెరచి అడిగాడని ఎంతో ఆప్యాయముగా, ఎంతో భక్తిశ్రద్ధలతో ఈ చపాతీలు చేసుకు వచ్చాను. నా కండ్ల ఎదురుగానే కుక్కకు పెడుతున్నారు. నేను ఏ పాపము చేశాను? నాలో ఏ దోషము ఉంటున్నది? ఈ చపాతీలు చేసే సమయంలో ఏమైనా దుర్భావములు నాలో ఆవిర్భవించినాయా? లేదు. నేను హృదయపూర్వకముగా ప్రేమతో చపాతీలు చేశాను. నన్ను ఎందుకు అవమానపర్చారు. స్వామీ' అని ఈ విధంగా తండ్రి అంటే ఎంత అధికారమో ఆ విధంగా మాట్లాడుతూ వచ్చింది. లక్ష్మీబాయి. 'లక్ష్మీబాయి కూర్చో. నేను అంతా తినేశాను. నా కడుపు నిండింది' అన్నాడు. 'బాబా! నేనెట్లా నమ్మేది. కుక్క తింటుంటే నేను చూచాను. మీరు తిన్నానంటే ఎలా నమ్మేది?' అప్పుడు చెప్పాడు. 'మానవుడు ఆకలి అని అడుగుతాడు. పశుపక్షి మృగాదులు ఆకలి అని అడగలేవు. వాటికి కూడా ఆకలి ఉంది చెప్పలేవు. అవి కూడా దైవ సృష్టియే. మృగములు

అన్నప్పుడు నేను చిన్నట్లే కదా. ఈ దేహము ఒకటియే బాబా అని నీవు భావించవద్దు. ఆ కుక్క కూడా బాబాయే. పక్షి కూడా బాబాయే. సర్వజీవరాసులు బాబాయే. అన్నింటి యందున్న బాబాను ఎందుకింత సంకుచితంగా చూస్తున్నావు. సంకుచిత భావాన్ని పెంచుకోటం చేత నిన్ను ఈ విధంగా ఏడిపించటానికి పూనుకున్నాను. సంకుచిత భావము పోవాలి. నీవు విశాల భావము పెంచుకో. ఎవరు ఏమి చేసినా దైవము యొక్క ఆజ్ఞగా భావించు. ఏ చెడ్డ, మంచి జరిగినా ఇది నా మంచి కోసమనే భావించు. ఈ విధమైన సద్భావములు భక్తుల హృదయాలలో ఆవరించినప్పుడే సరైన భావముగా ఉంటుంది. ఎంతమంది వచ్చినప్పటికిని మాట్లాడలేదని పోతూ ఉంటారు. కొంతమంది మమల్ని చూడలేదని పోతుంటారు. కోర్కె తీర్చలేదని పోతుంటారు. ఇంకా కొంతమంది మందిరములోనే ఉంటారు. బయట వ్యాపారము చేస్తుంటారు. అనేక రకములుగా ఉంటారు. వీరందరు భక్తులేనా? భక్తి కావాలనుకుంటే నిజమైన ఆత్మజ్ఞానము కోసం రావాలి. కాని అది చాలా తక్కువ. ఆత్మజ్ఞానము కలిగినప్పుడే ఆత్మానందము ప్రాప్తిస్తుంది. అట్టి నిజమైన తత్వమును మీరు గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి.

ఒక షావుకారు వచ్చాడు షిరిడీకి. అతని జేబులో ఐదురూపాయల నోట్లు దండిగా ఉన్నాయి. బాగా కనిపిస్తున్నాయి. దీన్ని చూచాడు బాబా. 'దామా! ఊరిలోకి పోయి పటేల్ దగ్గర ఐదు రూపాయలు తీసుకొని రా' అన్నాడు బాబా. ఆయన వెళ్ళాడు. ఈ లోగా షావుకారు అడుగుతున్నాడు 'నాకు ఆత్మజ్ఞానం దాన్ని ప్రసాదించండి!' కొంతసేపు ఉండు అన్నాడు. దామా వచ్చాడు బాబా! ఆ పటేల్ ఇంటి దగ్గర లేడు. 'సరే ఒక shop దగ్గర పోయి తీసుకురా' అన్నాడు. అక్కడికి పోయాడు. వచ్చిన షావుకారు 'నాకు ఆత్మజ్ఞానాన్ని బోధించండి' అంటున్నాడు. దామా వచ్చి లేదన్నాడు. 'కోమటి వాని దగ్గర పోయి అడుగు' అన్నాడు. ఈ విధముగా ఐదారు పర్యాయములు పంపించాడు దామాను. నాకు ఐదు రూపాయలు చాలా అవసరముగా ఉంది తీసుకు రమ్మన్నాడు. అప్పుడు ఈ షావుకారును చూచి చెబుతున్నాడు బాబా indirect గా. షావుకార్ నీ ఐదు రూపాయల నోట్లు బాగా కనిపిస్తున్నాయి. నేను ఇన్ని పర్యాయములు ఐదు రూపాయల కోసమని పంపించాను స్వామి నా దగ్గర ఉన్నాయి అని ఐదు రూపాయలిచ్చావా! ఎంత పిసినారివి. నీకు బ్రహ్మజ్ఞానం ఎట్లా లభిస్తుందిరా. ఇంత లోభికి ఎలా ఆత్మజ్ఞానము బోధించాలి. త్యాగనైకే అమృతత్వమానశుః. త్యాగము చేయని వానికి ఆత్మజ్ఞానము వేల మైళ్ళ దూరములో ఉంటుంది-

ఈనాడు నీవు ఐదు రూపాయలు ఇవ్వటానికి బాధపడుతున్నావు. కానీ ఇవన్నీ ఏదో ఒకనాడు వదలి పెట్టి పోవలసిందే. ఆనాడు ఏమి చేయగలవు? ఏమి వెంట గొని పోగలవు? ఇదే నిజమైన ఆత్మ జ్ఞానము. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించుకుంటే జీవితములో అనుభవించవలసినవి అనుభవించాలి.

చాలామంది చిన్న పిల్లలు భజనలు చేస్తూ భక్తిగా ఉంటే కొంతమంది తల్లిదండ్రులు వారిని మందలిస్తారు. పిచ్చివాడా ఇంత చిన్న వయస్సులో ఈ భక్తి నీకెందుకు. చదువు పూర్తిచేసి గొప్ప ఉద్యోగము చేసి రిటైరు అయిన తరువాత జపమాల తీసుకు కూర్చో. ఇంద్రియములు ఉడిగిన తరువాత.

పదపద మంచు కింకరులు పాశము లాగెడు వేళ బంధువుల్
దబదబ మంచు బైటపెట్టుడిక లాభము లేదని చెప్పువేళ
ఆలుబిడ్డలు లబలబ ఏడ్చు వేళ
తరమా హరి నామము నోట పలుకగాన్.

రిటైరై కన్నులు, కాళ్లు కూలినప్పుడు వాడు ఏమి జపము చేస్తాడు. ఏమి భజన చేస్తాడు. మంచి ఫలము భుజించాలిగానీ ఎవరైనా కుళ్లిన ఫలము భుజిస్తారా? జీవితమంతా వ్యర్థము గావించుకొని వృద్ధాప్యములో ఏమి సాధన చేయగలవు నీవు. నీవు యుద్ధములో ప్రవేశించి వీరుడై విజయము సాధించాలంటే చిన్న వయస్సు నుండే సైన్యములో చేరాలి. సైన్యములో చేరిన తరువాత సాధించవచ్చును. కాబట్టి బాల్యమునుండే ట్రైనింగు కావాలి. జీవిత కాలములో చేసిన స్మరణే అంత్యకాలములో ఆదరణ. ఈనాటినుండియే దైవభక్తి లేక ఇంకెప్పుడు వస్తుంది. ఎప్పుడో వస్తుందనుకోటం చాలా పొరపాటు. ఇప్పటినుం చేరాలి. మొక్క చక్కగా ఉండినప్పుడే చెట్టు చక్కగా అవుతుంది. మొక్క వంగితే చెట్టు కూడా వంగుతుంది. ఇది చాలా పవిత్రమైన వయస్సు. దైవభావము మన హృదయంలో నింపుకోవాలి. త్యాగభావము మన హృదయములో నింపుకోవాలి. సేవా వృత్తిలో మనం ప్రవేశించాలి. ఏ కర్మ చేసినా దైవకర్మగా భావించాలి.

జపం చేయటం కాదు. తపం చేయటం కాదు. యోగం చేయటం కాదు. సేవలో మనం పాల్గొనాలి. ఎవరికి సేవ చేసినా దైవసేవగా మనం విశ్వసించాలి. అందరియందున్నది దైవమే. ఏకాత్మ సర్వభూతాంతరాత్మ. ఈ వయస్సులో పవిత్రమైన భావములతో హృదయాలలో నింపుకోవాలి. లేకపోతే ఏనాడో మనకు వస్తాయ

నరిగంటే అది చాలా పొరపాటు. చాలా directగాను indirectగాను ఆత్మ జ్ఞానము బోధ చేస్తూ ఉండే వాడు. కానీ ఇట్టి జ్ఞానము లేని వారు, ఇట్టి సూక్ష్మము తెలియని వారు, ఇట్టి పవిత్రము గుర్తించుకోలేని వారు భౌతికాన్ని లౌకికాన్ని చూచి భ్రమించి పోతుంటారు. కనుక ఇవన్నీ ప్రవృత్తి లక్షణాలే

దివ్యమైన భావము, నవ్యమైన భావము మనలో ఉంటుండాలి. దీనికి ఐకమత్యము చాలా అవసరము. సంఘభావము చాలా అవసరము. ధర్మజుడు చక్కని ఆదర్శము నందించాడు. ఏమిటి ఆదర్శము. మేము 105 మంది అన్నదమ్ములము. మా అన్నదమ్ములు ఐదు మంది కాదు. మాలో మాకు విభేదములు వస్తే పాండవులు ఐదు మంది, కౌరవులు నూరు మంది. మాపైన ఎవరైనా వస్తే మేము 105 మంది. చేరిపోతాము. అదే విధముగా భారతీయులందరు ఒకటిగా ఉంటుండాలి. భారతీయ సంస్కృతి ఒక్కటే. భారతీయ ధర్మము ఒక్కటే. భారతీయ జాతి ఒక్కటే. దానిని విస్మరించి మీరు వేరు మేము వేరని భేదములు పెంచుకోటం చేత చిన్నాభిన్నమై దేశ పవిత్రతను పాడు చేస్తున్నారు. ఏ పార్టీ అయినా గానీ, ఏ జాతి అయినా గానీ, ఏ రాష్ట్రమైనా గానీ భారతీయులంతా ఒక్కటే. అలాంటి భావములో మనము ఏకమై ఎదురొచ్చి దేశమును రక్షించుటకు పూనుకోవాలి. వ్యక్తిగత భేదములు ఎన్నో ఉండవచ్చు. వ్యక్తిగతమైనప్పుడు నీవు నీవే నేను నేనే. దేశము విషయములో ప్రవేశించినప్పుడు అందరు ఒక్కటే. అదే ధర్మజుని సూత్రము. మాలో మాకు విభేదములు సంభవించినప్పుడు మేము ఐదు మంది వారు నూరుమంది. కాని మా దేశముపైన ఎవరైనా వస్తే మేము అందరం ఏకమైపోతాము. ఈ ఐకమత్యమును మనం విచారించాలి. ఇది ధర్మజుని ప్రధాన సూత్రము. అన్నింటికి ధర్మమే ప్రధానము. ధర్మము కూడా దయతో కూడిన ధర్మము ఉండాలి.

అర్థ కామ మోక్షములన్నీ ధర్మముతో ప్రారంభము కావాలి. ధనము కావాలి. ధర్మముతో కూడిన ధనము కావాలి. వాంఛలు కావాలి. ధర్మముతో కూడిన వాంఛలుండాలి. ధర్మముతో కూడినవి గాక దయతో కూడినవిగా ఉండాలి. ఈ దయ ఎక్కడుంది? హృదయమునందే ఉంటున్నది. అదే నిజమైన హృదయము.

దేహమందు జీవుడుండు హృదయమందు దేవుడుండు
రెండు కూడి ఆటలాడి ఒకరినొకరు వీడుచుండ్రు
బొమ్మలాట లాడించే సూత్రధారి ఒకడు కలడు
ఒకటిలోనే రెండు నుండు రెండు చేరి ఒకటి యగును

దగ్గరకు వచ్చేసరికి రెండు ఒక్కటే అయిపోతాయి. జీవాత్మ పరమాత్మ తత్వములు భిన్నము కాదు. దేవుడే జీవుడు. జీవుడే దేవుడు. ఒకటి బింబము రెండవది ప్రతిబింబము. ఒకటి action రెండవది reaction. ఒకటి sound రెండవది resound. ఈ విధమైన తత్వములో జీవాత్మ పరమాత్మ రెండు ఉంటున్నాయి.

విద్యార్థులారా! ఈ వయస్సులోపల చదువులతోటు ఈ విధమైన పవిత్రమైన సంఘభావము అభివృద్ధి గావించుకోవాలి. నీవు పుట్టినది సంఘములో, నీవు పెరిగినది సంఘములో. నీవు ఈనాడు జీవించునది సంఘములో. సంఘమునకు దూరంగా విభిన్నంగా ఉండగలవా. నీవు ఏమేమి అనుభవించావో, ఏవేవి సాధించావో అన్నీ సంఘము ద్వారానే సాధించావు. నీవు సంఘమునకు కృతజ్ఞత చూపించనక్కరలేదా. సంఘమునకు సహాయము చేయనక్కరలేదా పుచ్చుకోటానికి సిద్ధముగా ఇచ్చుకోటానికి కూడా సిద్ధముగా ఉండాలి. అదే నీ యొక్క సరైన మానవత్వము. ఇలాంటి పవిత్రమైన సూత్రము ప్రబోధించింది భారతదేశ సంస్కృతి. పిల్లవాడు చెప్పాడు సహనావవతు సహనౌభునక్తు సహవీర్యం కరవావహై

కలసిమెలసి తిరుగుదాం - కలసిమెలసి పెరుగుదాం

కలసిమెలసి తెలుసుకున్న తెలివిని పోషించుదాం

కలసిమెలసి కలత లేక చెలిమిలో జీవించుదాం

వేదము మొట్టమొదట ఏకత్వాన్ని బోధించింది. కాని ఇట్టి ఏకత్వము బోధించే వక్తలు లేకపోవటం చేత వేదమంటే పనికిరాని పదార్థముగా భావిస్తున్నారు. మంత్రములుగా విశ్వసిస్తున్నారు. కాదు కాదు. సర్వశాస్త్రముల వేదము మూలకారణం. సమస్తము వేదమునందే ఉంటున్నది. సమస్తము వేదము నుండే ఆవిర్భవించాయి. సర్వదేశములను సృష్టి చేసింది. ఈనాటి అస్త్రశస్త్రములన్నీ వేదముల నుండి ఆవిర్భవించినవే. అథర్వణ వేదము నుండి వచ్చినదే. ఈ విషయము భారతీయులు గుర్తించలేకపోతున్నారు. అన్ని దేశములను భారతదేశము నాయకత్వాన వహించింది. అలాంటి భారతదేశ తత్వాన్ని ఈనాడు విద్యావంతులు చక్కగా విశ్వసించటానికి ఆదర్శాలు లేకపోతున్నాయి.

గతజీవుడను పతిన్ బ్రతికించుకొన్నట్టి

సావిత్రి భరతసతియె కాదె

ఘన సత్యమహిమ చే దావాగ్ని చల్లార్చె
చంద్రమతి పవిత్ర పడతి గాదె
కులసతీత్వమున కైగుండాన దూకిన
సీత భరత ధర జాత కాదె
కనిసి దుర్మద కిరాతుని బూది గావించె
దమయంతి భారత తరుణి కాదె
సత్యసాగర పతిలోప్తిలోర్విదులము
భరత జాతి పాతివ్రత్య ప్రమలంబు
భావ సంపదకిది మహా పంట భూమి
అఖిల దేశాలకిది ఉపాధ్యాయి కాదె!

భారత దేశము అన్ని దేశములకు ఉపాధ్యాయ స్థానం వహించింది. ఇలాంటి పవిత్రమైన భారత దేశము యొక్క శక్తి సామర్థ్యములు భారతీయులే గుర్తించుకోలేక పోతున్నారు. విదేశముల యొక్క విషయం చిన్నదైనా పెద్దగా పెంచుకుంటున్నారు. ఈ నాటి భారతీయుల గతి ఈ విధంగా ఉంది. ఇంటిలో వండిన పంచభక్ష్య పరమాన్నముల కంటె పక్క ఇంటిలో పాసిపోయిన పప్పు చాలా రుచి అన్నారు. కనుకనే మనం దేశదేశాల వెంట తిరుగుతున్నాంగాని స్వదేశం యొక్క తత్త్వం గుర్తించేందుకు ప్రయత్నించటం లేదు.

ఈ నాడు అంతా కూడా డబ్బు. డబ్బు. ఈ ధనము మనకు ఏమి ఉద్ధారము చేయగలదు. దయను పెంచుకో ఉద్ధారం చేస్తుంది. ధనం ఉద్ధారం చేయదు. పతనం చేస్తుంది. కనుక ధనము ఎంతవరకో అంతవరకే ఉండాలి. నేను అప్పుడప్పుడు పిల్లలకు చెబుతుంటాను. ఈ ధనము కాలికి తొడిగే చెప్పుల వంటిది. కాలికి సరియైన సైజుగా ఉండినప్పుడే ఆ చెప్పులతో నడవటానికి వీలవుతుంది. పెద్దదైనా నడవటానికి వీలుండదు. చిన్నదైనా నడవటానికి వీలుండదు. అదే విధముగా మనకెంత ధనమో అంతే ధనము ఉండాలి. మితి మీరిన ధనము మతిహాని కల్గిస్తుంది. ఉన్మత్తుని గావిస్తుంది. కట్టకడపటికి మత్తులో ముంచుతుంది. ఇది కాదు మనం సంపాయించవలసినది. గుణ ధనాన్ని సంపాయించాలి. గుణవంతునికే స్థలము ఈ సత్యాన్ని మనం గుర్తించాలి. భారతీయ సంస్కృతి అతి ప్రాచీన కాలము నుండి ఈ ఆధ్యాత్మిక తత్త్వప్రభావం చేత అన్ని దేశములకు సుస్థిరతను చేకూరుస్తూ

వచ్చింది. అదియే 'లోకస్సమస్తా సుఖినో భవంతు' అని భారత దేశము అందిస్తూ వచ్చింది. అందరు సుఖంగా ఉండాలి. అన్ని దేశములు సుఖంగా ఉండాలి.

దైవ ప్రేమను మనం పెంచుకోవాలి. దీనికి మించినది మరొకటి లేదు. ఒక్క ప్రేమ ఉండిన ఇంక సర్వస్వము మనం సాధించవచ్చును. కారణం ఏమిటి? అందరియందు ఉన్నది ప్రేమ ఒక్కటే. అందరి యందు ప్రతిబింబిస్తున్నది ప్రేమ ఒక్కటే. ఈ విధమైన నిజతత్వమును మనం గుర్తించినప్పుడు మానవత్వాన్ని మనం గుర్తించినవారమవుతాము. లేకపోతే మానవత్వాన్ని గుర్తించినవారము కూడా కాదు. మానవుడంటే నమ్మకము కలవాడని చెప్పాను. ఈనాడు ఏ మానవునిలో చూచినా నమ్మకము లేదు. నమ్మకము లేనప్పుడు ఏమి చేసి ఏమి ప్రయోజనం? నమ్మకమును పెంచుకోవాలి.

నమ్మకమను రెండు నయనమ్ములే లేని
అంధులైరి మనుజులవని యందు.

ఈ నమ్మకమనే కన్నులు లేకపోతే మనం గుడ్డివారమే. పోనీ నిన్ను నీవైనా నమ్ముకుంటున్నావా? నిన్ను నీవు నమ్మనివాడవు దేవుని నమ్మనివాడవే. అందువల్లనే faith in yourself. faith in God this is the secret of greatness. నీపై నీకు నమ్మకముంటే చాలు. నిన్ను నీవే నమ్మనివాడివి ఇంకెవరిని నమ్మగలవు?

ఈనాటి విద్యాభ్యాసం ఈ విధమైన అధోగతికి దిగజారిపోయింది. ఇవన్నీ విద్యలే కావు. కారణం ఏమిటి? విజ్ఞానం బోధించేది విద్యలనుకుంటున్నాం. కాని విజ్ఞానము ప్రపంచమును ఛిన్నాభిన్నము చేస్తున్నాది. వివేకమును, విచక్షణను పెంపొందించాలి విద్య. విచక్షణా విజ్ఞానము లేని విద్య ఏమి ప్రయోజనము

ఎం.ఏ.లు బి.ఏ.లు ఏర్పడ చదివియు
పేరుగాంచిన పెద్దవారలైన
సంపదలుండియు సద్దాన పరులౌచు
పుడమి కీర్తి నిగన్న పుణ్యులైన
ఆయురారోగ్యము లవతరంబుండి
పరిపూర్ణ బలులగు వారలైన

జపములు తపములు సతతంబు చేయుచు
వేదంబులను నేర్పు విప్రులైన
సాటిరారు భక్తులకు ఏనాటికైన
దైవ భక్తి లేనిదె రాదు ముక్తి.
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుక పరతు
సాధుసద్గుణ సమ్పృతా విద్యార్థులారా!

ఇంతకంటె ఏమి కావాలి. దైవ విశ్వాసము లేక ఏమి చేసినా ప్రయోజనము లేదు. మంచి కూరగాయలు తెచ్చాము, మంచి వంటవాడు చిక్కాడు. చక్కని పప్పు, ఉప్పు చింతపండు, మంచి పాత్ర. దీనితో సాంబారు వండాము. కానీ సాంబారు చెడిపోయింది. కిలుము పట్టింది. కారణం ఏమిటి? చింతపండు దోషమా? కూరగాయల దోషమా? పప్పుల దోషమా? పాత్రకు కళాయి లేకపోవటం వలన ఇదంతా పాడైపోయింది. మనము జపములు, తపములు, ధ్యానములు, యోగములు అన్నీ చేస్తున్నాము. హృదయమనే పాత్రలో కళాయి లేకపోతే ఇదంతా పాడైపోతుంది. ప్రేమ అనే కళాయి ఈ పాత్రలో ఉంటుండాలి. ప్రేమ లేక ఎన్ని విధముల పాకము చేసినా పాడైపోతుంది. చెట్టంతా కళకళలాడుతున్నది. ఫలపుష్పములతో. ఈనాడు శోభగా కనిపిస్తున్నది. రేపటి దినము వాడిపోయింది. కారణం ఏమిటి? దాని వేరును పురుగు కుట్టింది. అది కనిపించటం లేదు. మన జీవితము ఎన్ని సుఖశాంతులలో వర్ధిల్లుతున్నప్పటికి దైవానుగ్రహము లేకపోతే దుర్గుణమనే వేరుపురుగు పుడితే అది వాడిపోతుంది. మన జీవితమునకు శత్రువు ఎవరు? కామక్రోధ లోభములే శత్రువులు. కారణము కామము కర్మలను చెడగొడుతున్నది. క్రోధము భక్తిని చెడగొడుతుంది. లోభము జ్ఞానమును చెడగొడుతుంది. కర్మ ఉపాసన జ్ఞానము మూడింటిని చెడగొడుతున్నాయి. మూడు చెడిన తరువాత ప్రయోజనం ఏముంది? కనుక మనము కర్మమార్గములోనైనా ప్రవేశించాలి లేక ఉపాసనా మార్గములోనైనా ప్రవేశించాలి లేక జ్ఞాన మార్గములోనైనా ప్రవేశించాలి. మూడు లేక ఏమి ప్రయోజనము లేదు. ఆకార మానవుడే కాని ఆచార మానవుడు కాదు.

ప్రేమ స్వరూపులైన విద్యార్థులారా! ప్రేమను పెంచుకోండి. ప్రేమను మీరు concentrate చేయండి. అనవసర విషయాలు concentrate చేయకండి. చదువులు బాగా చదవండి. మంచి మార్కులు తెచ్చుకోండి. తల్లి తండ్రులను సంతోషపెట్టండి. వారికి తగిన శాంతిని ఇవ్వండి.

22069614

ఎందుకోసం? 'మాతృదేవో భవ. పితృదేవో భవ' మీ blood, మీ food, మీ డబ్బు parents gift. పుట్టుమొదట తల్లితండ్రులకు gratitude ఇవ్వండి. వారిని సంతృప్తి పరచండి. దైవము తప్పక సంతృప్తి పడతాడు. తల్లి దైవమే. తండ్రి దైవమే. సర్వులు దైవమే కాని తల్లిదండ్రులనుంచి ప్రారంభించు. తరువాత విశ్వమంతా వ్యాప్తి చేసుకో. అదే నిజమైన ఆనందము. దైవ ప్రార్థన చేసుకుంటూ కాలమును పవిత్రము చేసుకుంటూ జీవితము సార్థకము చేసుకొని ఆదర్శవంతమైన విద్యార్థిగా రూపొందాలి.